

287

D E K R E T

z dnia 19 września 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663), zmienionym dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 175), wprowadza się zmianę następującą:

Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia zasadniczego według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych
I	9.000
II	7.000
III	5.500
IV	4.200
V	3.500
VI	3.000
VII	2.800
VIII	2.600
IX	2.400
X	2.200
XI	2.100
XII	2.000

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów

i Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

w/z Minister Obrony Narodowej:

Piotr Jaroszewicz

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Spraw Zagranicznych:

Józef Olszewski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Oświaty:

Czesław Wycech

Minister Kultury i Sztuki:

Władysław Kowalski

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Bolesław Podedworny

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczow

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

w/z Minister Apropowacji i Handlu:

Kazimierz Sokołowski

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:

Stefan Jędrzychowski

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

w/z Minister Komunikacji:

Wincenty Jastrzębski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

Minister Zdrowia:

Franciszek Litwin

Minister Poczty i Telegrafów:

Józef Putek

w/z Minister Informacji i Propagandy:

Feliks Widy-Wirski

288

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) wdrożona jest zmiana następująca:

1) § 2 otrzymuje brzmienie
 „§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia pracowników etatowych i kandydatów, a w obrębie każdej grupy uposażenia z wyjątkiem pierwszej 3 szczeble uposażenia według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych w szczeblu:		
	a	b	c
1	3.000	—	—
2	2.700	2.850	3.000
3	2.500	2.600	2.700
4	2.300	2.400	2.500
5	1.950	2.025	2.100
6	1.800	1.875	1.950
7	1.700	1.750	1.800
8	1.600	1.650	1.700
9	1.500	1.550	1.600
10	1.400	1.450	1.500
11	1.300	1.350	1.400
12	1.200	1.250	1.300

2) w § 8 ust. (1) liczbę „100“ zastępuje się liczbą „200“.

3) w § 13 dodaje się punkt 5 w następującym brzmieniu:

„5) warunki korzystania przez pracowników z bezpłatnych deputatów opałowych“.

4) § 41 skreśla się.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 sierpnia 1946 r., a w odniesieniu do przepisu § 1 pkt 2) z mocą obowiązującą od 1 maja 1946 r.

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

w/z Minister Komunikacji:

Wincenty Jastrzębski

289

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 września 1946 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) i art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 665) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 228) wprowadza się zmiany następujące:

1. § 2 otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariuszom państwowym w razie podróży służbowej (komisji) lub delegacji do miejscowości położonej poza ich zwykłym miejscem służbowym należą się:

- 1) diety,
- 2) zwrot kosztów przejazdu,
- 3) zwrot kosztów noclegu“.

2. § 4 otrzymuje brzmienie:

„Za członków rodziny uważa się osoby wymienione w § 42a ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbo-

wych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 179)“.

3. § 16 otrzymuje brzmienie:

„Diety wynoszą dziennie 250 zł. Przy podróżach do m. st. Warszawy, do m. Gdańska, do m. Gdyni lub powiatu morskiego oraz na teren Ziemi Odzyskanych dolicza się do diet 50 zł dziennie“.

4. §§ 17 i 20 skreśla się.

5. Po § 39 wstawia się osobny rozdział w brzmieniu następującym:

„Rozdział 2a.

Zwrot kosztów noclegu.

§ 39a. 1. Funkcjonariuszowi państwowemu przysługuje prawo do zwrotu kosztów noclegu za noc spędzoną w innej miejscowości, jeżeli pobyt w tej miejscowości był konieczny ze względów komunikacyjnych w drodze do miejscowości bądź z miejscowości, będącej celem podróży lub delegacji służbowej.

2. Funkcjonariusz otrzymuje zwrot kosztów noclegu za noc spędzoną w innej miejscowości, jeżeli pobyt w tej miejscowości był konieczny ze względów komunikacyjnych w drodze do miejscowości bądź z miejscowości, będącej celem podróży lub delegacji służbowej.

§ 39b. Zwrot kosztów noclegu przysługuje tylko do wysokości 120 zł za nocleg i tylko w tym przypadku, jeżeli funkcjonariusz państwowy z braku miejsca nie mógł korzystać i nie korzystał z noclegu w służbowym domu